

ისტორიისა და შვიგნობობისა; იგი ყველა ქართულ საზოგადოებას მიმდინარეობასაც კეთილსურს აღფრთხილ, ქართულ ნაკლებულსავე გული დიდად შესწავლა. მოვიყვანე მტკრულ რამ სტამბას, რაც იცოდა ვიცოცხლებს და პატივსაცემ ქართულ არქიტექტურის სტრუქტურაში.

ერთ ღღეს, წყარო-ითვის საზოგადოების სამხარეთლოში ვიხილეთ ვანსენებელი. ამ დროს აქვე ბრძანდებოდა პატრიარქული ო. ს. გოგებაშვილი. ვანსენებელს არქიმანდრიტს მრავლ ესმოდავს, ი. გოგებაშვილის ნახვა. მკითხ საუბრის შემდეგ მან საზოგადოების მიღების გარდაცა 100 მ. ს. სამუდამო საწყვრი ფული და მ. ი. გოგებაშვილს თავიანთად მოახსენა შემდეგ.

— ჩემი სამშობლო ქვეყანა, ქართველი ვერა და მისი საქმეები მე ჩემს გულში წინადა ტრამბავს მაქვს მიღებული, ამ ტრამბავს მე ისე ვცემ პატივს, და ვიღობ, რომ ეს წყლითი შემომაქვს ჩემის მხრითა მის წესისა და სიკეთის დასაცემად. ეს მე მოეჩინა, მაგრამ არა უშეის რა, მე ჩემის მხრით ყოველთვის პასუხ ვეძებ, რომ ჩემს საქმეების არსად ვეშლია, რომ შევსაქმეების არსად ვეშლია, რომ ჩემს ღღესის დაღვარად ვეშლია.

სპარსეთში ყოფნის დროს ვანსენებელს ცალი ხელი საქართველოს საქმეებისგან წეოსა გამოწვეული. ერთხელ ცნობები ამის ქველ-მოქმედების შესახებ ქართულ გაზეთებშიც იქნა გამოცხადებული.

სპარსეთში ყოფნის დროს, იგი დუხასლოვად მცხოვრებ ღვიძი ქართველს, რომელნიც მეჩვენებულს საკუთრივ იქ სახლობენ, ეს ბედ-შანი კარგიველი შმათა მახის და შმა-აბაზისაგან იქმნენ გარდასახლებულნი. ვანსენებელის დაახლოებას სპარსელ ქართველებთან მანაც 1876 წელს.

ვანსენებელის მოქმედების შესახებ, 1877 წ. სომხურს სასულიკო ეპოქურად არაობისა წიგნებში სპარსეთის სომხეთის კორესპონდენტ სურსის შემდეგ: — ამ დღეებში ჩვენად საოცრად ექ. ქართველნი ვნახეთ ქართულს ენაზე მოლაპარაკე ქართველნი, რომელნიც, სპარსთა ჯარის კაცებში იტვირთენ, იგიინც ჯარის კაცებივე იყვნენ, როგორც ქართველი ენის მკითხველ, ძიოვლ გაეკვირდი, მაშინავე მივიღ ჯარი კაცებთან და ქართულად დავლაპარაკე.

ჩემი ხნის ვაცემე მათ ძიოვლ განგარადათ, ჩვენ ერთმანეთს ვიციხებანი, იგიინც ვათათრებელი ქართველები აღობრუნენ. მათ მიმოვიხს, თუ მე, თუ თორიანში ვიქნე ქართველი სტყურის გავრცელებების ცნობები. მე ეს ამავე დღე-წერილებით ვუხატე რუსეთის ელჩებთან ვაგნაშიც, რომ დასჯილი, აველაო ვიქნე. ვიქნე ვანსენებელი სტყურის გამო, მიველი იქნე ქართველნიც კარგად ვიქნე. ვიქნე ვანსენებელი სტყურის გამო, მიველი იქნე ქართველნიც კარგად ვიქნე.

წყო, რომ ქართულად ველაპარაკოთ, მე დავივირდი და დიდად ვეგვიხატე, რომ ექ. თორიანში, მიველი საპროცესო, რუსეთის კარის ერთის არქიმანდრიტის მგერა სხვა არაიგი იყო.

მე მალე წავიღ არქიმანდრიტთან და ეს ვათათრებელი ქართველებიც თან წაიყვინე, მაგრამ ვახუშტის სიტყვების გამო არქიმანდრიტს იქვე თორიანის ახლოს მდებარე ერის სოფელში წაუსულიყო, მე მაშინათვე კაცი ვაგვუვანევე სოფელში და ყოველივე შევუვალე. არქიმანდრიტს სახე-ქართო ჩამობრძანდა თორიანში და მანა ქართველები, არქიმანდრიტის სისარულეს კაცი ვერ ასწერს, მათ ქართულად დარწმუნე დაზარადა, ლაპარაკის დროს და დიდად ხსარაულის სითელით იბნითა მათ შორის. ვანსენო მას შემდეგ დამოკამან, ამავე ქართველებზე სანი წარწოლი „შესახებ“ და „ნორ-დარბაზი“ც დაიბეჭდა, მკითხ ხნის შემდეგ ვანსენებელიც დროებით ტყველს ში ჩამობრძანდა. ჩემსთა ვიხილათ, წერილები უნდა, მე ვაიცი ვანი იგი და საუბარი ვაგმარათ: მე დავივიხებ, 1877 წ. არაობაში დაბეჭდილი წარწოლის შესახებ, მან ყველაფერი დამიწოხა და თავის მხრით დამტკარა შემდეგ.

ჩემის ვაცემების მკითხ ხნის შემდეგ, თორიანთან მე დამბეჭდილო ერის მხარეში სომეხთა კარავტ ებისკოპოსმა. მე ვიხილ მას, რომ შემთვევით ვისარგებლ და ამ წერილებშიც ვაგვადელო, სადაც ქართველები სცხოვრობდნენ. ქართველებმა დიდი სიამოვნებით მიიღეს, მათ სისარულეს საღვარის არა ჰქონდა, დიდად ვამბობინებოდა, მოხუცი ჩემებ ვიხილავს იღებდნენ, იქიდან აღარ მიშვედნენ, სოფელში ვაგვიტოვალეს ისეთი ხმა, რომ ვითო-ოც მე იქ სპარსეთის მთავრობის ბრძანებით ვიყავ ვაგვადელო ქართველების მფლავნი. რამდენიმე დღის შემდეგ მე მათ ვამოგვასწოვე, იგიინ დიდად ვესწუხებდნენ ჩემს მოზოხრებელ და მეც ბეჭერი ვიწვიხებდი, ბეჭერი მწიურც ვიბეჭდებდი დავღებე.

რამდენიმე ხნის შემდეგ ზოგიერთი ქართველი ჩემსა მოვიდნენ, ჩვენ ლაპარაკი ვიწვიხებ საქართველოსა და ქართველების შესახებ, სალექ მე ვიხილეთ. — თქვენი ვაგმასახლება რომ შეძლებოდას, საქართველოში არ ვაგმასახლებოდათ? — რატომ არა, დიდის სიამოვნებით, თუ-კი ვინმე ამ წყალობას მივცხებებოდას. მიიხრის იმით. მე ბული ამიღებდი.

ბეჭრის ლაპარაკის და მასმან-ბეჭრის შემდეგ იგიინ წაიღდნენ თავიანთსა და წაიღეს ვაგმასახლებების ცნობები. მე ეს ამავე დღე-წერილებით ვუხატე რუსეთის ელჩებთან ვაგნაშიც, რომ დასჯილი, აველაო ვიქნე. ვიქნე ვანსენებელი სტყურის გამო, მიველი იქნე ქართველნიც კარგად ვიქნე.

ღღესის ცნობები. მე ეს ამავე დღე-წერილებით ვუხატე რუსეთის ელჩებთან ვაგნაშიც, რომ დასჯილი, აველაო ვიქნე. ვიქნე ვანსენებელი სტყურის გამო, მიველი იქნე ქართველნიც კარგად ვიქნე.

მკითხ ხნის შემდეგ ხსენებული ქართველი წამოვიდნენ ჩემსა, მათ სხვებზე მოკლებენ თან. დავიწვეთ ლაპარაკი და მალე საქართველოში ვაგმასახლებულ ვაღაველით. მე მათ ვუხატე ელჩის ჩვენსა, მათ ტრიალი მოვიდნენ, მერე ვასხევი კითხვე: მათ ვაგმამცეს დიდის მწუხარებით შემდეგ:

— ჩვენ ამას ვერ ვიხილთ, ასეთი თხოვნის ამავე ვაიცი ვანი არა, სპარსნი მაშინათვე შამის მანქანებით თავებს დავივიხებ. ეს მწიურა ჩვენთვის, დიდად ვევიხილთ.

მეც დიდად ვეგვიხილ. შემდეგ ვეგვიხილ ამახე ლაპარაკი, მაგრამ ელჩი უსახელოდ საქმის დაწყების არ შეუბრძნო და მდღეს ვე ქართველებს კიდევ საერთო შამე ქართველებს ვაიცი ვანი თხოვნის დაწყება ვერ ვაგმადღინე ასე ვანსენებელიც ვთამაშებით ვაღებულ დარკველინი.

ვანსენებელისაგან წარმოგზავნილი ცნობების სპარსელ ქართველთა შესახებ ვერ დროს ქართულ გაზეთებშიც დაიბეჭდა. მე ვიხილ ეს ცნობები სპარსეთს ვაგვცნობს ვითხიხებს ვანსენებელის მალად მოსვლას. უნდა ითქვას, რომ ვანსენებელი იყო მაშინაც დამწველულს, სანთელი უხინათ-ლოთა და წრფელი, პატიოსანი მამულიშვილი.

საუკუნოდ იყოს ხსენება შენი, პატიოსანო ღირსო მამო!

ახალი აზებუი

* დ. წ. საზოგადოების კრების გაკრებივას დანიშნულია დღეს, საბაბის შვილ საათზე, საათავე-აზნარაო პანეს დარბაზში. კრებულს უნდა მოისმინოს საგარეოლო ხარჯ-თარიკებსა და სხვა საქმეები და მოსახრებინდ დამდგეს სენიონი და მისი წერილები.

* ჩვენი დაუდგრობა. საერთოდ ქართველები დღევანდელ ხალხს ვართ ცნობილი, როგორც მტერი-სხანგ ისე მოკითხვან. ამ შემთხვევაში მტერი და მოკითხ არც მოსატანი, რადგან ჩვენ თითოაც მუგერბობით ამავე. მაგალითებს გულკრეობობისა და დავუდგრობის ხმა ხომ ყოველ ნაბეჭდვ შემდეგმა კაცი და სწორედ იქ ვეხილეთ თვალში ამისთანა მაგალითები, სა-

ცა არ მოლო, საცა წარმუდგენელია. მიძინდით მცხეთას, დაათვალიერეთ, ჩვენი დღეების სეცტი-ცხოვლის ქარებები, ეკლესიები და თქვენ თითონ დარწმუნდებით, რომ ეს ჩვენი ნათქვამი მართალია და არა კობი, ნათქვამი იქ ნახეთ არა მართკ დამდგრობის მგავლობის, ამაველ იმსაც რომ ჩვენ დავიკრავთ პატივისცემე სიყვარულთ თავის-თავისა, ძვირფასი ისტორიული ანდერგისა. სხვამ რომ არა სცეს პატივი ჩვენს ძვირფას ისტორიულს განმს, ჩვენს ვაგმადღათოს ეს კიდევ არ უნდა ვაგვივიხარებ, მაგრამ ის მუდამ უნდა ვეცხიოვდეს, რომ ეს სიწმინდა ეს განმნი არაივის შევაბოლოვინით. მე შემთხვევით დავთვალიერე ეს ტომარი და ჩემს ვაიცი ვანი საზღვარი არა ჰქონდა, რაცა მისი კარებზე და ეკლესიის ქვეზე ნახნობი ნაწერის შეგებდა: K. Zinger, Kiraokozov, Doripuru 3083 და ამისთანა რაღაცეა, ზოგე ვაღავენიც ეკლესიის მოსამსახურე შიძინი სცხოვრობენ, თუ ისინი არ შეიძინან დრო იხილოთ და ბოროტ-მოქმედებენ შეაქვნი, ის ხომ შეშლიანთა, რა უკეთი მოსწმინდონ და მოაშორონ.

გაგზავი

* საბეჭდესო მახესახება. დღეს საქებში საკრებულის მეჩმე ხინი თუქანიშვილი წაიკითხეს ჭრილ სიანტერესო მოსხვებებას.

* ქართველი მოქმედებე ვეტირებულის სანაბერეო კლასში დასტავების წაწილხ სწავლა დაამთავრა თავ. აღ. თარხნიშვილმა. ჩვენის ახალგაზრდ მოქანდაკის ნაშუშავარს უკვე ცნობის სწავლა-ზოგადობება მისაგან ვაგვიხეული ქანდაკებანი შოთა რუსთველისა, შ. ნინოის, ო. ილია ქუეჭავასია წყარო-ითვის ვამაგვრებულ საზოგადოებშიც იყიდებ. ი. თარხნიშვილი ამ ორის თათვის უკან იტვირთი მიმეზხარება, სადაც დამრბე რაოდენიმე წელიწადს, რომ იკავებს ვაგმარებელ მოქანდაკეებთან იმუშავს.

* სახელმწიფო პანკას მძიმეკვს. ბ. ილესქის ამ დღეებში მოიგებოდა ტელისში.

* ვეუქამას საქმე. ყვარლის მასწავლებელი ნაშუფიის დღეებში საქმე, დანიშნულია ვანსახილველი ტელისის საბორობობა ჰალიატამი 31 ოქტომბრის. ის ხმა, ვითომ ამ საქმის დასაცვლილ ბ. მალევი იკავს მომუდებელი, სომარ-თელის მოკლებული.

* დადა მოგარის მხეველ ნაკოპოზის მის დახვეწარა. ქალკის ვამეკობამ დაადგინა: მისი ამბერი

ტარებით უმადლოდნენ მიხედნენ ნიკოლოზის ძის მომხრეების დღეს 17 სექტემბერს, ხუთშაბათს, შერეულ იქნეს ბულგარის ქუჩაზე მწველ მორთველი კამარა, ხოლო ამ გზაზე, რომდებულად მისი უმადლოება გაიგონ, სახლები მორაოდ იქნეს გროვულდ დროებით. შეძლებ მერვე კამარა შეკურება მართებლის ქუჩის სუფიხეში, ვლოდენის პრასპექტის მიმსავედნა. გარდა ამისა, მორთველმა ბიარადლები და ფოთლები უკეთისა და ვერის ხილები, ხოლო საღამოთი შესაბამისი მითავაჯაროების სახასის წინ და ქალაქის სახლი გაიარებულნი იქნენ.

***. შუშინა დეპუტატების არჩევანი.** 13 სექტემბერს საბჭოს სხდომების დარბაზში შუშინა მამასხლის თანამ. აღმასრულებლის ბ. ელიგაროვის თავმჯდომარეობით და გუბერნატორის სავანგო მინდობილთა უფროსი მოხელის ა. ბეგოვლის თანადამსრულები მოხდა შუშინა დეპუტატების დამატებითი არჩევნები. კრებაზე გამოცხადდა 62 ამომრჩეული. სხდომის გახსნის შემდეგ თავმჯდომარე დადგინა კენჭის საყურად კითხვა: საქმისადმი სკანდალს თუ არა საზოგადოება შეშინათა 67 დეპუტატის ასარჩევად გამოცხადებულს რიცხვსა. საზოგადოებამ ეს მოსახერხებულად სცნო და ამის შემდეგ ის ამომრჩევლები, რომლებიც არ დასწრებიან წინა არჩევნებს, დაივიწყეს. ის კენჭის წაიჭიების შემდეგ, რომელიც შეეცაბა არჩევნებში მონაწილეობის შიღვლის უფლების არა მქონათ, შეიღწენენ აღმრდლებლის მისი შედგენას. პარათით წარადგინოლ იქნა 114 კაცია, მათ შორის კენჭი უყარეს 55 კაცს; დასრულდა კენჭის-ყრილი ამომრჩეულ იქნა 40 კაცი.

***. საქართველო სკოლის საქმიანობა.** საქართველოს სკოლის დარბაზების შესახებ.

***. ს. შაქირი (ქიზიყა).** საქართველოს კლასიკოსის მამობრძანება. მათი მაღალ-ყოვლად-უხმადობილესა საქართველოს ექსპლუატაციის ფლობაზე 10 წინასწარვის ეს-ტუმრა სოფელ ცენტრისა. მათს შეუფერხებ მრავალი ევროსანი ბაზხი მოჰყვა მათ ქვემო ქიზიყიდან. თანვე აღმდინ მღვდელი თოთბაძე, ადგილობრივი ბლოკონი ბგეია-შელი და ქიზიყის სხვა მღვდლები; წინ მიუძღოდათ სიძინის მართის უფროსი, მათმა მაღალ-უსმადლებელთსამა იმემა მარტო იო-

ანე ნათლის-მცემლის ეკლესიის დადგენილება. ეს ეკლესია ერთი უძველესი და უდიდესი ეკლესიაა მთელს მხარეში. თვისის სიგრეთი წინ. ნინოს და ხირის წინ. სიტყვა-სიტყვით მონასტრებულად დიდია. ეკლესია ძველს ბიზანტიურს გემოვნებაზე მართა ნაშენები, სამხარეობით და რამდენიმე სამრევლოებით. დღეს თუმცა ამ ეკლესიის ძველი მხატვრობა აღარ არის დროთა ვითარების გამო, მაგრამ ამისი ანკელი კიდევ მაშინს სხვა ამარდლებივით უკეთესია. ერთი შეშინა იმემა უძველესი ხატი დადგენილობისა გამო ამ რამდენიმე წლის წინააღმდეგ შეიკეთებ ცეცხლის მსხვერპლი შეიქმნა. ამ ეკლესიის ძირი მღვდელი, ერთი მთავარი და სამი მღვდლმწვე. მთელს ქიზიყში მართა ამ ეკლესიის შერჩენა დღევანდელმდის სამი ძველი კარბელთა კოლის მკურნელ მგალობელნი. თუმცა მგალობელნი უსაყურად აღარ არიან და ისე ტიხილად ველარ ვაგობენ, როგორც უფრო, უსაყურად მათ, მაგრამ მინც სამაბოღნა მათი მწერბრი გალობა. მათს მუფუფებს საქართველოს ვეზბაზის მოწინააღმდეგეობა გამო. მათი უსაყურად-ღესი უყრადღება მიიქცია თვით ეკლესიის შენაგამ და ძველად ილისკმა (ანტიონისმა), რომელიც ანტონ კათალიკოსის დაირინული ყოფილა.

საქართველო დარბა მათი მუფუფა კრებულის დახარბითა და ნასამაინებზე ბრუნდებოდა, რომ ერთად არასამაინეო ვარგებოდა არ ადგებოდა მათი მუფუფი არსება; ეკლესიიდან რომ ბრუნდებოდნენ, მათს მუფუფებს მთელმა ერთმა სამრევლიან სოხვაზე მღვდელნი გამოგვიკვლიათ. ის სამრევლო სოხვათა მქონია საგზავნილი მღვ. ი. ტ.—შვილზე და ესტეპ ჰოთას სოხვავეს მიგვაგზავნათ, სთავად სხვა მღვდელი დაკრიბნეთ, რადგან ჩვენ ამ ბოროტ-მკვებლების შემდეგ, რაც წამ ჩაიღია, აღარ შეგვიძლიან ვიმჯდლოთ. მაღალ-ყოვლად უსმადლებელთსამა მამონათვე ბლოკონის დადავლა—შეინ არა მასტეპ ამხევის და ხალხს უბრძოდა სინი-გორს ვანვიხილავ და თუ საბუთოთი აღმოჩნდება, თქვენს თხოვნას დავაგვიკვლიებო. იქვე-კი ვხედანებისა უფუფელად საქართველო იქნება გადაყენილი მამა ტ.—შვილისა. საზოგადოთი ქიზიყში მაღალი გახირობა დღესმდელს საივარი და ვეფლად საივარი ზნეობრივ მხარეს შეგება.

ვაკრიბდნან მათი მუფუფე პარამარს ანგის სამრევლო სკოლაში და ვეფლად ამ სკოლაში სკოლაში კარგა ხანი დარბა მათი მუფუფე და ყველაფერი დაათვალიერა.

სკოლაში ყმაწვილებმა ივლოდნენ „მეფეობა“ და „ისპობატი დესპობა“. შემდეგ დაიწყო შერიგების გამოცხად, მომეტებლად ნაწილად საღმრთო სულიდან და რუსულ ენადა სცილდნენ ყმაწვილები. თუმცა ეს სკოლა ამ წლის გაზაფხულზე დაარსდა, მაგრამ ემხნევა, რომ მის მასწავლებელს ქაჩავიძე ზარავიშვილისა თავისი შრომა და ენერჯია არ დაუზოგნია სკოლის წარმატებისათვის. მოკლე ხანში ძალიან ბევრი მოსწავრია და რიგინათ მიუფედრებია ყმაწვილები. უნდა შევიხსნათ, დიდი სიყვარული და პატივი დაუფლებდნენ ქაჩავიშვილისა მთელს სოფელში სულ მოკლე ხანის განმავლობაში და თუ მეფუფროსები არ აუტრეციეს გული თავიანთი უფურადღებობით ამ მულწურულ მუშაზე, იგი ყველა გულხის გულს მონაირებდა და ბევრს შეეყარებს სწავლას. ესედაე თურმე რამდენსამე უშეღებო სისებ დასახლის მიუზარებელ თხოვნა ჩვენც ვგაწავილეთ. მათი მუფუფე კმაყოფილ დარბა მოსწავლეობით და მაღლობა გამოუცხადა ქაჩავიშვილისა გულ-მოკლდენი სწავლებისათვის და მღვდელს დეკანოზიშვილსაც მეციღინეობისათვის შესაყურად. სკოლიდან მათი მუფუფე წამბრძნად ს. კარდანაშვილი იმემა შუაიყა

***. ლ. სარამი.** გამარჯვ. 8 წინასწარვის, საღამოს 7 საათზე, ილისში მცხოვრები აზნ. დავით ზაალის ძე აბაშაძე და სიძე მისი მხიელი სემიონ სურამის მახლობლად დახმდნენ სურამელ არაუთინ ტიყუფეს, იმემა საბაღ-შვილს, აბაგა მადღინოვს, მიხეილ ნოზაძეს და ზაქარია ბაინდუროვს. წინასწარვის პირველ სამთ 15 მანათი და 60 კაპ., მეთხიბის. მ. ნოზაძეს ფესცემლები 31 წყვილი და ბაინდუროვის დატურებს ცენი. აბაშაძე და სემიონ შეიყარეს და დაპატიმრებს გარის ციხეში. გამოცხადეს სწარმოებს.

***. ძ. კახაიძე.** ქართველთა მჭკვლევია. აქ დასრულეს ქართული ეკლესიის აგება და სათავაქრითებენ კიდეც ეს ეკლესია აშენებოდა კოხტად და შრომად. რომლის ამნებაზე დიდი მოღვაწეობა გასწავა, სხვათა შორის, ბ. ი. შვილიშვილი. აგრეთვე დიდი შრომა მიუღწიეს კორტიევის წყევებს, რომელთაც თავიანთი დეფლეთი საშვილოს-შვილი საღმრთო საქმე სისრულეში მოიყვანეს. არ დაზოგა აქურანი ქართველებმა არც ფული, არც მანადა ეკლესიის ასაშენებლად, არც ზოგიერთმა თვით ხელობა. გელა

ყოველი ქართველი მოსწავლესათვის ენაზე წარავალცივის მოსმენას, აღიყვება სასოებით და დღვის მაღლი.

საველი მისულიშვილი

***. ს. ზამო-ხალა (ქართლი).** ცნუ-მოძრაქმების მსგებრედა. ამ სოფელში ეს ერთი აკვრა იქნება, რაც ერთს შეძლებს საწყურაო სურათს ვეყურებთ. ერთმა აქურმა ქალმა, ციორი იბოლოდის მათი თავისი ვედის სახლში მომშობობარს ლოკინიანად ადგომის დროს კუვიდგან შეიშალა. მის ვედის აქეთ ახვედნა სოფლის მეთმად-მოძრაქმების გამოლოცვი ექიმები, ულოცავდნენ მათს რამდენჯერზე და ასანამდ პირში სხვა და სხვა გამოლოცვის წამლებს. რადგან ამ წამლებს ვერავალი გავლენა იქინია და ავიდწყობს სკოლა-კავარი უფრო გაუხმელდა, ექიმმა სხვა საშუალება იხიარა: მოსწავლეს ამა ავადმყოფს მოუკვდა ცეცხლი და ჩასწარა ცხვირი, რომლითაც ცხვირი დასწყო და იარად გაუსდა; მერე გახურებული შაშვური ტიხედა ტანი და ორგეოლოგი დაეშუშა, ანუ უკეთეს ვითკეთ დაუდგა, (რომელმაც იხიარდა წვალებულ საბოლოს მწუხარება გაუორკეთა) და თან უყვიროდა: აბიქე უკუვიდნარ ტარტაროსო! რა ვაშეშვილები, მუცელში რა გიზიხის? გამოდი ეშაბაკო მებისაგანია* და სხვ.

ამ ქალის მწარი ვეშინ აქედან ქ. ტფილისში წავიდა, რადგან იქ ძალიან კარგი მითხიე ვედის ენახით რა უკვარაწამალს გამოატანს. ქალის საზოგადოება საქანოლ მოხილია, მაგრამ სწანს ვეჯრაც არიერი მოიპოვება ისეთი კეთილი და გაცენდნანი პირი, რომ საავროს ამ საყოფარებს, თუ რიგინათ მოგლა* შეუძლებელია, ამისთანა საქართველოს ილისეზარობიან საზალო ავადმყოფს. ერთი რომის მესტურება ეს სულად რომის ბაზხი იმისთანა ბუნდნერებას, რომ ამ ლეთისა და ამ კაცის განკარგულებისთ ილოგმონ ეს აუარებელი მეთხიბ-მეტურა ექიმები, რომელთაც არა ერთხელ და ორჯერ გამოუსტუმრებოთ აღმამიანი უდროვად წუთით-სოლისათვის, მაგრამ ვინ არის პატრონი.

ილისეზარობი

სამეცნიერო ცნობა
მასალა კართული ბოზანი-მისონი *

(შეძენი მოსაყრის ქართველ ტყუფენტეს) თესვა (ცნაშ)

თესვა, როგორც შევითა ვითყვი, მოთავსებულა სუფოში; თესვა ჩნდებოდა. * იხ. „ცნ. ფურც.“ № 629.

